

en Gang er givet det. Nu kunde man selvfølgelig meget godt sige: I Stedet for at give det kgl. Teater den Understøttelse, ville vi lade det slippe for denne Skat, og naar det saa er frit for Skatten, tage vi Understøttelsen fra det. Men i saa Tilfælde vilde det kgl. Teater, som dog arbejder sammen med en Række private Foretagender af tilsvarende Art, komme til at staa under andre Vilkaar, og der vilde blive stadig Snak om, at Folk, der gik i det kgl. Teater, vare ubeskattede, medens Folk, der gik i Casino eller Folketeatret, bleve beskattede. Det er man ganske fri for efter den foreslaaede Ordning. Understøttelsen til det kgl. Teater har, som alle Teaterfolk ville erkende, sin Begrundelse i de Krav i kunstnerisk Henseende, som man stiller til det kgl. Teater; men denne Afgift bør hvile paa Teatret af rent formelle Grunde, fordi det Publikum, som søger det kgl. Teater, skal være stillet paa samme Maade som det Publikum, der søger de andre Teatre. Derfor er der slet ikke den af det ærede Medlem fra Højrup paastaede Uoverensstemmelse her. Det er netop særdeles fornuftigt, hvad der er foreslaaet.

Saa sagde det ærede Medlem fra Højrup, som jo interesserer sig for en Simplifikation af Statsstyrelsen, at det var ganske urimeligt, at først sendtes Pengene fra Jurisdiktionen ind til Ministeriet, saa fandt der en hel Del Brevveksling Sted, og han var aldeles sikker paa, at ogsaa Amtmanden vilde komme til at beskæftige sig med det, og saa blev Pengene sendte tilbage igen, medens det i København er saaledes, at der beholder Magistraten sin Trediedel og indsender Resten. Dette er ganske simpelt begrundet i, at Københavns Magistrat skal have den ene Trediedel, og det er derfor rimeligt, at den beholder denne, men Politimyndighederne i Provinserne skulle ikke have de Penge, men de skulle ydes til andre Autoriteter derude. Derfor er det rigtigt, af forvaltningsmæssige Grunde, at Pengene gaa ind til Ministeriet, og at Ministeriet derefter fordeler dem og sørger for, at de komme til de rigtige Kasser.

Det ærede Medlem fra Fredensborg (Johan Knudsen), hvis Deltagelse i Debatten jeg finder har været meget lærerig, skønt jeg aldeles ikke staar paa det ærede Medlems Standpunkt, fremdrog blandt de forskellige Ulykker, som vilde ske ved denne Lov, at den vilde ramme Koncerterne. Det er ogsaa saaledes, at de Koncerter, han nævnedes, arbejde økonomisk set under meget uheldige Forhold,

men det er jo heller ikke Forretninger, som oprettes for at skulle betale sig. Det ærede Medlem gjorde selv meget rigtigt opmærksom paa, at det er Foretagender, der have et ganske andet Formaal end det økonomiske. Det er unge Musikere, som skulle bringe sig i Erindring; det er en Art Reklame. De søge at tromme en Del Mennesker sammen for at høre paa en Koncert, de foranstalte, for at der bagefter skal komme en Anmeldelse af denne i Aviserne. Saa gøre de bagefter op, at de have haft et saa og saa stort Under-skud eller en saa stor Udgift til denne Reklame. Men der er ingen Grund til at undtage det Publikum, der søger disse Koncerter, fra at blive beskattet, og dette Publikum maa lige saa godt som det øvrige være i Stand til at betale denne Skat. Jeg tror for øvrigt, at det ogsaa meget godt vil lykkes at faa denne Skat lagt over paa dette Publikum, fordi det netop i de fleste Tilfælde er vedkommende Koncertgivers Venner og Bekendte, der komme til disse Koncerter, og for dem er det ikke afgørende, om det koster 25 Øre mere eller mindre. (Johan Knudsen: Palækoncerterne!) Palækoncerterne ere et Foretagende af en anden Art end dem, jeg talte om her, et Foretagende, som ogsaa faar Statsunderstøttelse, og for deres Vedkommende gælder et lignende Forhold som med Hensyn til det kgl. Teater. Dem skal jeg derfor ikke dvæle nærmere ved.

Det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode) nævnedes, at der var Foretagender som slet ikke vilde blive ramte, eller at der i alt Fald kunde komme saadanne Foretagender. Den Art Foretagender han hentydede til, vil nærmest være af den Kategori Foretagender som dem, det ærede Medlem fra Svendborg (Wenze Neergaard), om jeg husker ret, omtalte da han sagde, at det muligvis vilde være rigtigt at drage de Kafeer, i hvilke de musiceres, med ind under Beskatningen. Jeg tænker mig, at det ærede Medlem fra Kalundborg, naar han nævnedes visse Forretninger i Udlandet, tænkte paa saa danne Etablissementer, som man finder paa Montmartre i Paris, som „L'Abbaye“, „Le Chat Noir“ og forskellige andre, meget elegante og kostbare Lokaler, som vistnok aldeles væsentlig — om ikke udelukkende — søges af et fremmed Publikum, som har mange Penge paa Lommen. Der bliver man bænket, og saa er det forskellig Art af Underholdning, Dans og lignende, som foregaar i selve Restauranterne.